

Η ΦΩΝΗ

την ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ & ΔΕΝΔΡΩΝ

PORTE PAYEE
HELLAS
ΕΛΛΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΠΟΣΤΑ
AP. ΑΔΕΙΑΣ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ 138/97 ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ 4045

ΔΙΜΗΝΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ
Ετος Ιδρυσης 1977-Γραφεια: Αγ. Φανουρίου 5 - 13451 Ζεφύρι • Τηλ.-Fax: 210 2480921, 6972318912 • Fax: 210 2474432

Ετος 11ο • Αριθμός Φύλλου 64 • Αύγουστος - Σεπτέμβριος 2007 • Τιμή φύλλου 0,01 € • www.andronianoi.gr • e-mail: ps_andronianoi@yahoo.gr

ΣΠΥΡΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗΣ
ΤΖΑΒΕΛΑ 6
34100 ΧΑΛΚΙΔΑ

7-12-2007

Γενική Συνέλευση - Εκλογές Συλλόγου

Αγαπητοί συγχωριανοί και συγχωριανές σας προσκαλούμε στη τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας που θα γίνει στις 20 Ιανουαρίου 2008 στη ταβέρνα «ΤΟ ΤΖΑΚΙ»

I. Φωκά 59 Λαμπρινή - Γαλάτσι.

Την ίδια ημέρα θα διεξαχθούν εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. Η παρουσία όλων μας κρίνεται απαραίτητη για τη συνέχιση του ιστορικού μας Συλλόγου που μετράει 30 χρόνια ζωής. Στόχος του Συλλόγου είναι η ανανέωση και η συνέχεια.

Γι' αυτό περιμένουμε τη συμμετοχή νέων υποψηφίων για το επόμενο Δ.Σ. Μετά τη Συνέλευση και τις εκλογές θα ακολουθήσει κοπή πρωτοχρονιάτικης πίτας και το καθιερωμένο γλέντι.

Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Χρυσάγης Δημήτρης
Ο Γεν. Γραμματέας
Λύκος Δημήτρης

ΔΡΑΚΟΣΠΙΤΑ: οι βουβοί μάρτυρες μιας ξεχωριστής περιόδου στην ιστορία της Εύβοιας

Στα τέλη του 18ου αιώνα, ο Άγγελος γεωγράφος Μ. Π. Χώκινς ανακαλύπτει το πρώτο από αυτά τα αινιγματικά κτίρια στην κορυφή του όρους Όχη. Στα μέσα του περασμένου αιώνα αρκετοί Ευρωπαίοι περιηγητές και αρχαιολόγοι επισκέπτονται το δρακόσπιτο της Όχης, το καλύτερα διατηρημένο από

Συνέχεια στην 7η σελ.

Δραστηριότητες στην αίθουσα Δημιουργικής Απασχόλησης, Εκπαίδευσης και Ψυχαγωγίας "ΝΙΚΟΣ ΚΩΤΣΗΣ"

Ύστερα από τις διακοπές του καλοκαιριού, ο χώρος που δημιούργησε ο Σύλλογός μας άρχισε πάλι να λειτουργεί και να προσφέρει στα παιδιά του χωριού μας γνώση και δημιουργία.

Ξεκινήσαμε με μαθήματα ζωγραφικής και εν συνεχείᾳ με πληροφορική μιάς και όπως γνωρίζετε στην αίθουσα υπάρχουν ολοκαίνουργιοι πλεκτρονικοί μας γνώση και δημιουργία.

Συνέχεια στην σελ. 4

Ετήσιος χορός

του Συλλόγου μας

Παρασκευή 22 Φεβρουαρίου 2008

CAN-CAN

ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΗ 62 & ΚΗΦΙΣΟΥ
ΤΗΛ: 210 56 12 321

Παρακαλούμε τα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου μας για κρατήσεις θέσεων να επικοινωνήσουν μαζί μας στα τηλέφωνα των μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου

Πνευματικό Κέντρο Κύμης 28/12/2007

Συναυλία Μουσικής Δωματίου

Με τους καλλιτέχνες

Ιωάννη Λάμπο (Βιολί)

Λουκία Βαρλάμου (Πιάνο)

Ιωάννης Λάμπος

Γεννήθηκε στην Αυστραλία και μεγάλωσε στην Αθήνα, όπου διδάχτηκε βιολί στο Ωδείο Αθηνών. Συνέχισε τις σπουδές του στη Μουσική Ακαδημία του Dusseldorf της Γερμανίας με τον Ούγγρο βιολιστή Sandor Verh και το Γερμανό Michael Gaiser.

Στις διπλωματικές του εξετάσεις αρίστευσε καθώς και στις μεταπτυχιακές σπουδές για την απόκτηση ανώτατου διπλώματος δεξιοτεχνίας (σολίστ).

Ακολούθησε σπουδές με το μεγάλο βιολιστή Narthan Milstein. Δίδαξε ήδη ως φοιτητής επί σειρά ετών στο Δημοτικό Ωδείο του Dusseldorf.

Μετά τις διπλωματικές του εξετάσεις διορίστηκε καθηγητής βιολιού, Μουσικής Δωματίου και υπεύθυνος του τμήματος εγχώρδων του Δημοτικού Ωδείου Duisburg (Γερμανία), όπου παρέμεινε επί μια εικοσαετία και πλέον.

Παράλληλα, από το 1993 μέχρι το 2000 δίδαξε στη Μουσική Ακαδημία του Milnster βιολί, στην Camerata Istrumentalis του Duisburg επί δώδεκα έτη.

Εχει εμφανιστεί ως σολίστ και σε απομικά ρεσιτάλ, σε πολλές πόλεις της Ευρώπης καθώς και στην Αυστραλία και την Κύπρο.

Το καλοκαίρι του 2000 επέστρεψε στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκε στην Κρήτη, όπου δίδαξε βιολί και μουσική Δωματίου στο Δημοτικό Ωδείο του Ρεθύμνου μέχρι το 2005. Από το καλοκαίρι του 2005 διαμένει στην Αθήνα.

Λουκία Βαρλάμου

Γεννήθηκε στην Κόρινθο όπου έκανε τις γυμνασιακές και τις πρώτες μουσικές της σπουδές στο παράρτημα του Εθνικού

Ωδείου.

Σπούδασε Αρχαιολογία στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και τελείωσε τις σπουδές της σπουδές Αρχαιολογία στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και τελείωσε τις σπουδές στο πιάνο με άριστα και Α' Βραβείο.

Συνέχισε στα θερινά τμήματα του Salzburg και St. Johann στην Αυστρία, όπου και πήρε μέρος σε διάφορες συναυλίες. Συνεργάστηκε με τις καθηγήτριες Χάρη Κλαδάκη και Τζούλια Γκάνεβα και τελειοποίησε την τεχνική της.

Μετά το τέλος των σπουδών της μελέτησε επί τρία χρόνια μουσική Δωματίου με το μαέστρο Βύρωνα Κολάση και αρμονία.

Επι πετά χρόνια μελέτησε τους ελληνικούς χορούς στην ομάδα του Λυκείου των Ελλινίδων, όπου ήταν μέλος.

Δίδαξε ως καθηγήτρια πιάνου στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών. Έχει δώσει σειρά συναυλιών στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Έχει παρακολουθήσει σειρά σεμιναρίων πιάνου και μουσικής Δωματίου στην Ecole Normale του Παρισιού. Διδάσκει ως φιλόλογος στο Εσπερινό Λύκειο Κορίνθου.

Έχει εκδώσει τρία λογοτεχνικά βιβλία. Έχει κάνει τρεις εκθέσεις με εικαστικό περιεχόμενο.

Οργανωτές:

- Προσδευτικός Σύλλογος Ανδρονιάνων
- Προσδευτικός Επιμορφωτικός Σύλλογος Παραλίας Κύμης «Η Λιανή Άμμος»

Χορηγός:
Γιάννης Χρυσάγης - Ιατρός

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Σας γράφω τα επίκαιρα ο κόσμος τάχει χάσει
Μία μπόρα σίναι και αυτή, γρήγορα θα περάσει

Πλημμύρες ασφαλιστικό και με τα Ζωνιανά
κοιμούνται οι αρμόδιοι κι' ο μήνας έχει εννιά

Αυτές τις μέρες γίνεται ντόρος πολὺς στην Κρήτη
Κάποιο χωρίο που βρίσκεται κοντά στον Ψηλορείτη

Εξουσιάζαν το χωρίο με όπλα και χασίσια,
Κανέναν δεν λογαριάζαν, καθάριζαν στα ισιά

Συγκρούστηκαν πολλές φορές, με την Αστυνομία,
Και ζούσαν ανενόχλητοι, μες την παρανομία

Εκτάσεις χασισδεντρα, κρυφά καλλιεργούσαν,
Και με ακριβά αυτοκίνητα στους δρόμους τριγυρνούσαν

Η Αστυνομία ανέλαβε και τέλος πια θα πάρει,
Αφού το ξετυλίξουν τελείως το κουβάρι

Το κάστρο τους γκρεμίζεται, τους πήρε από κάτου
Και θα περάσουνε καλά οι έμποροι του θανάτου

ΠΛΥΜΜΗΡΕΣ
Με τις βροχές την πλήρωσε, και πάλι η γεωργία
Όπου φτωχός κι' η μοίρα του, που λέει η παροιμία

Το καλοκαίρι οι φωτιές, γίνανε όλα στάχτη,
Η φύση εκδίκηθηκε και με μεγάλο άχτι

Για όλες της καταστροφές, εμείς είμαστε η αιτία
Και την πληρώνουμε ακριβά, της φύσης τη μανία

Τώρα αυτοί οι άνθρωποι, σκεφτείτε πως θα ζήσουν
Θέλουνε συμπαράσταση, πρέπει να τους βοηθήσουν

Όλοι αυτοί που χάσανε τα υπάρχοντά τους
Η πολιτεία γρήγορα να βρίσκεται κοντά τους.

Μεταρρυθμίσεις άρχισαν, οι φήμες οργιάζουν
Σε βάρος του εργαζόμενου, τα νομοσχέδια βγάζουν

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ
Αυτό το ασφαλιστικό, είναι μεγάλο αγκάθι
Άμα το εφαρμόσουνε πάνει ο εργάτης χάθι

Θα αυξήσουνε το όριο, συντάξεις θα μειωθούνε
Εις βάρος του εργαζόμενου τι άλλο πια θα βρούνε

Αυτούς μην τους ζημιώσουν για τα συμφέροντά τους
Γιατί κουμάντο κάνουνε και είναι όλα δικά τους

Ολοι μαζί συμφώνησαν, όλες οι παρατάξεις
Τεσσερα χρονια βουλευτές, να παίρνουνε συντάξεις

Δώστε του φτωχού τα ψίχουλα, κι' άστον να υποφέρει
Γιατί η χορτάτη η κοιλιά την νηστικιά δεν ξέρει.

Γιάννης Καλαμπαλίκης (Σόλιγκας)

Αναμνήσεις

Τα αδέλφια Βασίλης Παγώνης και Γιώργος Παγώνης ιατρός.
Από το προσωπικό αρχείο του Γιάννη Καλαμπαλίκη

«Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ»

Δίμπνη
Πολιτιστική και κοινωνική
έκδοση του Προοδευτικού
Συλλόγου Ανδρονιάνων Εύβοιας
Αγ. Φανουρίου 5 Ζεφύρι 13451
Ιδιοκτήτης:

Προοδευτικός Σύλλογος
Ανδρονιάνων Εύβοιας

Εκδότης-Διευθυντής
Δημήτρης Χρυσάγης
Πρόεδρος
Τηλ.: 210-2480921
6972318912

Συντακτική Επιτροπή
Υπεύθυνοι ύλης:
Γιώργος Δήμου
Γιάννης Παπαζαχαρίου
Δημήτρης Χρυσάγης

Ηλεκτρονική σχεδίαση
- Στοιχειοθεοί - Εκτυπωση:
Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες
Αριστέα Καρπούζη
Θεοδοσίου 21 Ιλιον
Τηλ: 210 2625277
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Κοινωνικά

Γεννήσεις

Στις 14/8/2007 ήρθαν στο κόσμο τα δίδυμα παιδιά

και της Ελένης Μπελιά.

Ενας χαριτωμένος μπέμπης και μια πιο χαριτωμένη μπέμπη.

Ευχόμαστε ολόψυχα στο ζεύγος να τους ζή-

σουν.

Γάμος

Στις 25/11/2007 τελέστηκε ο γάμος του Κώστα Τριανταφύλλου και της Ελευθερίας Χρυσάγη στον Ι.Ν. Αγ. Δημητρίου Πετρούπολης.

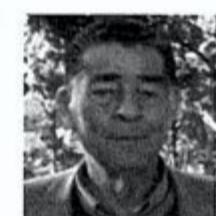
Φωτογραφίες στη σελ. 8

Αυτό που έφυγαν

• Στις 10/11/2007 απεβίωσε η γυναίκα του Νίκου Τσάγκου, του αντάρτη της Αντίστασης. Ευαγγελία το όνομά της. Λιονταρίνα για τα παιδιά της. Τα έσερνε μωρά στο βουνό στο χαλασμό του πολέμου. Έφυγε στα 93 της χρόνια. Ήρεμη, γαλήνια και αγιασμένη.

Καλό ταξίδι
Τα παιδιά της

Γιαννούλης

Πέθανε
8 Οκτωβρίου 2007 ετών 78

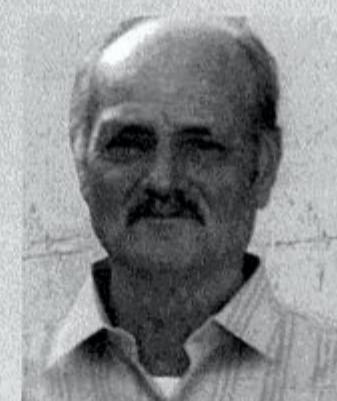
Ένα ποιηματάκι
στη μνήμη του

Εσύ που δε δεχόσουνα
τη μύγα στο σπαθί σου
Το χάρο πιως τον άφησες
να πάρει τη ψυχή σου;

Ελεύθερος σαν αετός
για τι ήσουνα αντάρτης,
δε συμβιβάστηκες ποτέ
σαν τον Επαναστάτη.

Πατέρα δε μας είχες πει
ο ήλιος έχει δύσει;
Θαρρώ δεν ετοιμαστήκες
το σπίτι σου ν' αφήσεις.

Σε σένα και τη ΜΑΝΑ μας
γιατί ήταν Ηρωίδα
και με τα τόσα βάσανα

γλυκιά σαν Παναγία.
Καλό ταξίδι ευχόμαστε
θα σας τιμάμε πάντα.
Τα παιδιά σας

Η οικογένεια του εκλιπόντος θέλει να ευχαριστήσεις όσους παραβρέθηκαν στην κηδεία και το 40ήμερο μνημόσυνό του, καθώς και τους φίλους που συμπαραστάθηκαν το βράδυ και ξενύχτησαν μαζί τους το νεκρό.

ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

ΒΙΒΛΙΟ “ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΑ ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ 1833 -

2007” με ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2008-2012

Ξεπέρασε τα 10.000 αντίτυπα σε παραγγελίες από Συλλόγους,
Δήμους, επιχειρήσεις, ένα μήνα πριν τυπωθεί

Από τις εκδόσεις Καρπούζη ετοιμάστηκε ένα πρωτότυπο και διαχρονικό εγκυκλοπαιδικό και ιστορικό βιβλίο-ημερολόγιο που θα γίνει ανάρπαστο.

Βιβλίο “Πόλεις και χωριά στο πέρασμα του χρόνου 1833-2007”.

Περιέχει: Όλες τις πόλεις, κωμοπόλεις και χωριά της Ελλάδας από το 1833 μέχρι σήμερα (περίπου 20.000) με τις απογραφές, μετονομασίες, αρχικούς δήμους, ιστορικά στοιχεία.

Το N. Καποδιστρία. Ιστορικά στοιχεία για την Αθήνα, Πειραιά και γύρω Δήμους, πώς πήραν τα ονόματά τους περιοχές, δρόμοι, πλατείες κ.λ.π. Οι πρωθυπουργοί της Ελλάδας, οι πρόεδροι Δημοκρατίας, οι Δημάρχοι της Αθήνας από το 1833 μέχρι σήμερα, οι θουλευτικές εκδόσεις από το 1974. Απίθανα που συνέθεσαν στο ελληνικό κράτος από το 1833 μέχρι σήμερα.

Καταγράφονται σπάνια στοιχεία που δεν υπάρχουν σε εγκυκλοπαιδίες, αλλά μόνο σε σπάνια διάθλια του 1850-1900.

Ημερολόγιο 2008-2012 με εορτολόγιο, κενές σειρές για τα ραντεβού, ευρετήριο τηλεφώνων. Σαν σήμερα, γεγονότα για όλες τις μέρες του χρόνου.

Πρόκειται για ένα βιβλίο-ημερολόγιο πολύ χρήσιμο για όλους. Είναι η πρώτη καταγραφή όλων των χωριών ακόμα και των πολύ μικρών οικισμών της Ελλάδας (περίπου 20.000) με απογραφές και μετονομασίες. Οι οικισμοί με τον N. Καποδιστρία δεν

αναφέρονται πουθενά, ούτε και στις εκδόσεις. Με τον “Καποδιστρία 2” θα αναφέρονται απλώς συνενώσεις Δήμων, όχι όμως και τα Δημ. Διαμερισμάτα. Για το λόγο αυτό το βιβλίο-ημερολόγιο αποκτά ιδιαίτερη ιστορική αξία. Είναι ένα βιβλίο ημερολόγιο, το οποίο μετά την δεύτη χρήση του, δεν θα πεταχτεί αλλά θα μπει στη βιβλιοθήκη γιατί έχει ιστορική και εγκυκλοπαιδική αξία. Επίσης μεγάλη αξία έχει για τα παιδιά, για όσα θέλουν να μορφωθούν.

Το βιβλίο-ημερολόγιο (240 σελίδες) χρεώνεται 4 ευρώ. Σ' αυτό μπορεί να προστεθεί ένα 16/σελίδο με υλικό του Συλλόγου, του Δήμου, της επιχείρησης, το οποίο κοστίζει 500 ευρώ. Αν είναι μαυρόσπορο 250 ευρώ.

Στις τιμές συμπεριλαμβάνεται και η εκτύπωση του λογότυπου του Συλλόγου, του Δήμου, της επιχείρησης στο εξώφυλλο.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να δώσουν την παραγγελία τους στις Εκδόσεις Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο

Η ΛΑΡΚΟ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΑΣ

Έρευνες σιδηρονικελίου κοιτάσματος στο Δήμο μας

Γράφει ο Δημήτρης Λύκος
Δημοτικός Σύμβουλος Κύμης

Την 1η Οκτωβρίου 2007 στο Δημοτικό Συμβούλιο Κύμης συζητήθηκε το αίτημα του Τοπικού Συμβουλίου του Δημ. Διαμερίσματος Μετοχίου σχετικά με την άδεια που δήποτε έχει πάρει η εταιρεία ΛΑΡΚΟ ΕΥΒΟΙΑΣ να ξεκινήσει έρευνες με γεωτρήσεις και ακολούθως να προβεί σε εξορύξεις σιδηρονικελίου κοιτάσματος στις τοποθεσίες "ΦΤΕΡΑΔΑ" "ΚΟΤΡΩΝΑ" και "ΚΑΤΑΒΟΛΟΣ" στην ευρύτερη περιοχή Μετοχίου. Η έκταση σε αυτές τις τρεις τοποθεσίες ξεπερνάει τις 20.000 στρέμματα. Το θέμα αυτό έχει αναστατώσει όλους τους Δημότες, αφού η οικολογική καταστροφή που θα προκληθεί θα είναι ανυπολόγιστη. Μετά από διεξοδική συζήτηση του θέματος, το Δημ. Συμβούλιο ψήφισε ομόφωνα την μη εγκατάσταση της ΛΑΡΚΟ για τις παραπάνω δραστηριότητες ως επίσης την μη εγκατάσταση και στο μέλλον οποιασδήποτε άλλης εταιρείας για παρεμφερή σκοπό.

Η Αντιπολίτευση εκτός αυτών ζήτησε να απαντήσει ο δήμαρχος Δημ. Θωμάς αν είχε ενημερωθεί προγενέστερα για το τι προγραμμάτιζε η ΛΑΡΚΟ στον παραπάνω χώρο.

Ο Δήμαρχος επίμονα διαβεβαίωνε ότι για το θέμα αυτό δεν γνώριζε τίποτα, ορίστηκε δε επιτροπή από Δημ. Συμβούλους για να διερευνήσει τις προγενέστερες ενέργειες και επαφές με τον Δήμο Κύμης ο οποίος θα πάταν ο πρώτος που θα έπρεπε να είχε ερωτηθεί.

Ήδη την επόμενη πριν από λίγα ημερομηνίες ήταν η έρευνα στην Χαλκίδα στην οποία η ΛΑΡΚΟ έγραψε στη Νομαρχία Ευβοίας προσπαθώντας να πετύχει την απόφαση της Επικράτειας για την απόδοση της έρευνας στην Κύμη.

Το έγγραφο αυτό καταχωρίθηκε στο βιβλίο εισερχομένων στις 17 Μαΐου 2006.

Βάσει αυτού θα έπρεπε ο Δήμαρχος να καλέσει άμεσα το Δημ. Συμβούλιο για να συζητηθεί αυτό το τόσο σοβαρό θέμα.

Δυστυχώς όμως το θέμα δεν ήταν ποτέ στο Δημοτικό Συμβούλιο και φυσικά κανείς δεν γνώριζε τι προσπαθούσε να πετύχει η ΛΑΡΚΟ.

Ακολούθως αφού δεν στάλθηκε στη Νομαρχία Ευβοίας η απάντηση του Δημοτικού Συμβουλίου Κύμης, η Νομαρχία όπως και στο από 15/5/2006 αναφέρεται, ότι εφόσον δεν έχει κατατεθεί έγκαιρα η απόφαση του Δημ. Συμβουλίου στη Γραμματεία της Νομ. Επιτροπής η θέματα της Επικράτειας Ευβοίας που θα γίνεται σεληνιακό τοπίο.

Το περιβάλλον, σε αμφιδρομη σχέση με τον άνθρωπο, πρέπει να προστατευθεί ως κόρη οφθαλμού.

Δεν πρέπει για τα όποια οικονομικά συμφέροντα να θυσιάζουμε το περιβάλλον. Είμαστε υποχρεωμένοι να το παραδώσουμε στους μετέπειτα όπως το παραλάβαμε.

Ακολουθεί το έγγραφο της Νομαρχίας προς το Δημ. Συμβούλιο Κύμης με πηρομηνία 15/5/2006 όπως και παραπάνω αναφέρουμε.

Στο Δημ. Συμβούλιο που ακολούθησε στις 31 Οκτωβρίου 2007, στο οποίο παρευρέθηκαν δύο στελέχη της "ΛΑΡΚΟ", Περιβαλλοντικοί Φορείς και πολλοί δημότες μας, ο Δήμαρχος Δημήτρης Θωμάς αναγκάστηκε να παραδεχθεί, ότι πράγματι γνώριζε για το από 15-5-2006 έγγραφο της Νομαρχίας Ευβοίας ενώ στο προηγούμενο Δημ. Συμβούλιο το αρνήθαν.

Είπε "ναι το είχαμε λάβει, το καταχωρίσαμε στο βιβλίο εισερχομένων και μετά ξεχάστηκε". Έκανα λάθος, συγνώμη! Δουλεύουμε πολύ και είναι φυσικό να κάνουμε λάθον", είπε στη συνέχεια.

Όμως η απάντηση που θα έπαιρνε τότε το Δημ. Συμβούλιο Κύμης θα πάταν καθοριστική.

Μπορείτε να παραλείψετε ή να ξεχάσετε Δήμαρχε κάτι προσωπικό σας, κάτι λιγότερης σημασίας, μόνο εκεί δικαιολογείστε.

Αν είχε απαντήσει το Δημ. Συμβούλιο Κύμης στο από 15-5-06 έγγραφο, που σίγουρα η απάντηση θα πάταν αρνητική όπως ήταν και στο πρόσφατο Δημ. Συμβούλιο της 1ης Οκτωβρίου 2007, μαζί και με την αρνητική απόφαση που είχε σταλεί στη Νομαρχία Ευβοίας από το Δασοφέρειο Κύμης - Αλιβερίου η απάντηση της Νομαρχίας προς την Περιφέρεια Δασών θα είχε επηρεαστεί.

Η Νομαρχία θεώρησε, ότι ο Δήμος Κύμης, δέχεται τις δραστηριότητες της "ΛΑΡΚΟ" στις περιοχές "Κατάβολος", "Φτεράδα" και "Κοτρώνα", οπότε στη συνεδρίαση της 16ης Ιουνίου 2006 το Νομαρχιακό Συμβούλιο πήρε θετική απόφαση, την οποία έστειλε στην Περιφέρεια Δασών και δόθηκε ακολούθως η άδεια να ξεκινήσουν οι έρευνες που αφορούν σε πρώτη φάση 105 γεω-

τρίσεις σε περιοχή περίπου 20.00 στρεμμάτων και διάνοιξη δρόμων πολλών χιλιομέτρων και πλάτους 5 μέτρων για την μετακίνηση των γεωτρυπανιών.

Η ευθύνη του φυσικά είναι μεγάλη.

Ερχόμαστε τώρα, με καθυστέρηση 18 μηνών να σταματήσουμε την παραπάνω εταιρεία που ετοιμάζεται να εγκατασταθεί στην περιοχή απέριου κάλλους και να προκαλέσει τη βάναυση καταστροφή και ανυπολόγιστη ρύπανση, με τα τοξικά υπόλοιπα από το σιδηρονικελιούχο κοίτασμα στην ευρύτερη περιοχή.

Ερχονται λοιπόν να προστεθούν στις απέραντες εκτάσεις που καταστράφηκαν από τις πρόσφατες πυρκαγιές στο Νομό μας και χιλιάδες ακόμα στρέμματα ενός τοπίου που πραγματικά θυμίζει Ελβετικές Άλπεις, που θα γίνει σεληνιακό τοπίο.

Το περιβάλλον, σε αμφιδρομη σχέση με τον άνθρωπο, πρέπει να προστατευθεί ως κόρη οφθαλμού.

Δεν πρέπει για τα όποια οικονομικά συμφέροντα να θυσιάζουμε το περιβάλλον. Είμαστε υποχρεωμένοι να το παραδώσουμε στους μετέπειτα όπως το παραλάβαμε.

Ακολουθεί το έγγραφο της Νομαρχίας προς το Δημ. Συμβούλιο Κύμης με πηρομηνία 15/5/2006 όπως και παραπάνω αναφέρουμε.

Στο Δημ. Συμβούλιο που ακολούθησε στις 31 Οκτωβρίου 2007, στο οποίο παρευρέθηκαν δύο στελέχη της "ΛΑΡΚΟ", Περιβαλλοντικοί Φορείς και πολλοί δημότες μας, ο Δήμαρχος Δημήτρης Θωμάς αναγκάστηκε να παραδεχθεί, ότι πράγματι γνώριζε για το από 15-5-2006 έγγραφο της Νομαρχίας Ευβοίας ενώ στο προηγούμενο Δημ. Συμβούλιο το αρνήθαν.

Είπε "ναι το είχαμε λάβει, το καταχωρίσαμε στο βιβλίο εισερχομένων και μετά ξεχάστηκε". Έκανα λάθος, συγνώμη! Δουλεύουμε πολύ και είναι φυσικό να κάνουμε λάθον", είπε στη συνέχεια.

Όμως η απάντηση που θα έπαιρνε τότε το Δημ. Συμβούλιο Κύμης θα πάταν καθοριστική.

Μπορείτε να παραλείψετε ή να ξεχάσετε Δήμαρχε κάτι προσωπικό σας, κάτι λιγότερης σημασίας, μόνο εκεί δικαιολογείστε.

Αν είχε απαντήσει το Δημ. Συμβούλιο Κύμης στο από 15-5-06 έγγραφο, που σίγουρα η απάντηση θα πάταν αρνητική όπως ήταν και στο πρόσφατο Δημ. Συμβούλιο της 1ης Οκτωβρίου 2007, μαζί και με την αρνητική απόφαση που είχε σταλεί στη Νομαρχία Ευβοίας από το Δασοφέρειο Κύμης - Αλιβερίου η απάντηση της Νομαρχίας προς την Περιφέρεια Δασών θα είχε επηρεαστεί.

Η Νομαρχία θεώρησε, ότι ο Δήμος Κύμης, δέχεται τις δραστηριότητες της "ΛΑΡΚΟ" στις περιοχές "Κατάβολος", "Φτεράδα", "Κοτρώνα", οπότε στη συνεδρίαση της 16ης Ιουνίου 2006 το Νομαρχιακό Συμβούλιο πήρε θετική απόφαση, την οποία έστειλε στην Περιφέρεια Δασών και δόθηκε ακολούθως η άδεια να ξεκινήσουν οι έρευνες που αφορούν σε πρώτη φάση 105 γεω-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΣΣ
ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Αρρ. 1 Ν.2274/04
ΤΑΞ. ΔΙΝΗΣ : Α. ΧΑΙΝΑ 93
ΤΑΞ. ΚΩΔΙΚΑΣ : 34100 , ΧΑΛΚΙΔΑ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ : Α.ΚΑΛΕΤΡΙΝΑΚΗ
ΤΗΛΕΦΟΝΟ : 22210 36178

ΧΑΛΚΙΔΑ 15 - 5-2006

ΑΡ. ΠΡΩΤ.: 187

ΠΡΟΣ : 1.Δ.Σ.Δήμου Κύμης
2.Δήμητρης Ν.Α.
Εύβοιας
3. Πίνακας Ανακοινώσεων Ν.Α

ΘΕΜΑ: "Δημοσιοποίηση Μ.Π.Ε"

Γνωστοποιώντας στους ενδιαφερομένους φορείς και πολίτες, ότι την 18-6-2006 και ώρα 12.00 θα συνδράσει η 5^η Νομαρχιακή Επιπροτή της Ν.Α. Εύβοιας στη γραφεία της στη Χαλκίδα (Α. Χαίνα 93, 2^{ος} όροφος) για να γνωμοδοτηθείσει σύμφωνα με τις δικαίας της Κ.Υ.Α.75308 5512/2-11-00 (Φ.Ε.Κ.891/8) για την έγκριση δημόσιων έρευνων στην Κύμη στην περιοχή της Μ.Π.Ε. Επιπλέον γνωμοδοτηθείσει σύμφωνα με την απόφαση της Επιπροτής της Ν.Ε. Εύβοιας στην περιοχή της Κύμης στην οποία θα πραγματο

Πινακίδες στο βουνό

Όπως φαίνεται στις φωτογραφίες στο βουνό μας μπήκαν πινακίδες.

Δεν θα χαθούν πια στο βουνό διάφοροι επισκέπτες. Γιατί και αυτό έχει γίνει. Αντί για το Μετόχι έφθαναν στους Ανδρονιάδους ή στο Καδί και αντίστροφα.

Ο Πρόεδρος του χωριού Βαγγέλης Δήμου έκανε ότι δεν έκαναν τόσα χρόνια διάφοροι που πέρασαν από την Κοινότητα, και τη Δημαρχία ακόμα και από το Σύλλογο που εδώ και πολλά χρόνια είχε επισημάνει την έλλειψη των πινακίδων.

Μπράβο Πρόεδρε!

Σε αυτή τη σοβαρή προσπάθεια είχε την οικονομική βοήθεια και συμπαράσταση πάλι από φίλους όπως και σε προηγούμενα διάφορα μικρά και ωφέλιμα έργα.

Μέσω της εφημερίδας μας ο Πρόεδρος θέλει να ευχαριστήσει όσους τον βοήθησαν. τον Νίκο Μπελιά, τον γιαμπρό του Κώστα Καπετάνιο, Ανδρέα Κωνσταντίνου, Δημήτριο Σταματίου.

Από τον Σύλλογο ένα μπράβο σε όλους.

Οι δρόμοι του βουνού

Οι πινακίδες απ' ότι είδαμε στο βουνό μπήκαν. Για ποιούς όμως; Για τους ορειβάτες ίως ή γι' αυτούς που διαθέτουν τζιπάκια 4X4. Άλλα όπως μου έλεγε ένας φίλος επειδή έχω τζιπάκι θα πρέπει πηγαίνοντας στο βουνό να το σπάσω; Έχει δίκαιο. Οι φωτογραφίες που βλέπουμε μας δείχνουν τοπία που πρέπει να τα χαρούμε όλοι. Όχι μόνο εμείς οι δημότες Κύμης αλλά και άλλοι πολλοί ξένοι επισκέπτες.

Αυτό μου έλεγε πριν να ζητήσει την μπουλντόζα της Νομαρχίας ο Πρόεδρος μας. Και ναι τα κατάφερε. Με τη βοήθεια του Νομαρχιακού μας συμβούλου Πάννυ Θεοδώρου και μέωρα αυτού ερχόμενος σε επαφή με τους αντινομάρχες και το Νομάρχη κέρδισε το στοίχημα.

Πήρε τη μπουλντόζα και άρχισε να φτιάχνει το δρόμο από το χωριό - Μεταλεία - Μεταξάπη - Μπλίτσα - Εφταό - Βρωμόνερα.

Εφταός

Μην φανταστείτε φυσικά το δρόμο σε όλη την διαδρομή. Γιατί πρώτον απαιτούνταν πολλά καύσιμα αλλά και ο χρόνος που παραχωρήθηκε το μπχάνημα πάταν περιορισμένος.

Σ' αυτό το σημείο θα πω στο Νομάρχη μας, πως μαζί με το μπχάνημα να μας δίνει και λίγο πετρέλαιο. Μήπως είναι λεπτομέρεια; Δεν ξέρω.

Κι έτσι νάτος στην ζητιανιά πάλι ο Πρόεδρος, να φάνει χρήματα για την αγορά του πετρελαίου. Στο κάλεσμα ανταποκρίθηκαν ο Νομαρχιακός σύμβουλος Γ. Θεοδώρου, ο δημοτικός σύμβουλος Δ. Λύκος, ο Γ. Μπαρούμης, ο Στεφ. Νικολιάς.

Παρ' όλα αυτά θα πρέπει να ενημερώσουμε τους φίλους του βουνού πως μόλις και προλαβαίνουμε να χαρούν τη διαδρομή και το βουνό.

Μετά το χειμώνα θα είμαστε πάλι στα ίδια.

Γύρευε πότε και από ποιόν θα γίνει η επόμενη συντήρηση.

Ο Πρόεδρος Βαγγ. Δήμου εκφράζει ένα μεγάλο ευχαριστώ ότι αυτούς που τον βοήθησαν σ' αυτό το σοβαρό έργο των οπίσιων τα ονόματα αναφέρθηκαν πιο πάνω, καθώς και το Νίκο Ιωάννου που σαν χειριστής μπουλντόζας δουλεψε αφιλοκερδώς για λίγες μέρες.

Βρωμόνερα

Πλατεία Παγών

Εδώ στη φωτογραφία βλέπουμε την πλατεία Γ. Παγών - ιατρού.

Από την εποχή που έφτιαξε την πλατεία ο Δημάρχος Γ. Σιδεράκης έχει μείνει εγκαταλειμένη. Δεν έχει πέσει όπως λέμε ούτε ένα ευρώ.

Και το χειρότερο μιά πλατεία χωρίς επιγραφή. Χωρίς όνομα, που στο κάτω - κάτω το χρωστάμε.

Και εδώ πάλι ο Πρόεδρος πήρε την πρωτοβουλία να γίνει η αρχή της διαμόρφωσης. Πήγε στο συγχωριανό μας

Στέφανο Νικολιά λόγω της ειδικότητός του και έφτιαξε τη μαρμάρινη επιγραφή.

Σε λίγες μέρες και σε συνεργασία με τον Σύλλογό μας θα στρωθεί με καλύτερο χώμα και θα μπεί γκαζόν. Επίσης θα μπουν κάποια δένδρα και θάμνοι από τη βουνό μας.

Εδώ λέω εγώ πως κάθε προσφορή από τους χωριανούς μας είναι δεκτή.

Ελάτε να κάνουμε μια μικρή πλατεία ξεχωριστή.

Δραστηριότητες στην αίθουσα ΝΙΚΟΣ ΚΩΤΣΗΣ

Συνέχεια από την σελ. 1

υπολογιστές που είναι άδικο να μείνουν ανεκμετάλλευτοι.

Και στα δύο είχαμε μεγάλη συμμετοχή παιδιών, μεγαλύτερη απ' ότι αναμέναμε.

Αυτό σημαίνει ότι τα παιδιά έχουν ανάγκη και διψούν για τέτοιες δραστηριότητες.

Τα μαθήματα ζωγραφικής είναι μια

φορά την εβδομάδα κάθε Τετάρτη και της πληροφορικής 2 φορές. Για τα μικρότερη πληκτικά παιδιά κάθε Τρίτη και για τα μεγαλύτερα κάθε Πέμπτη.

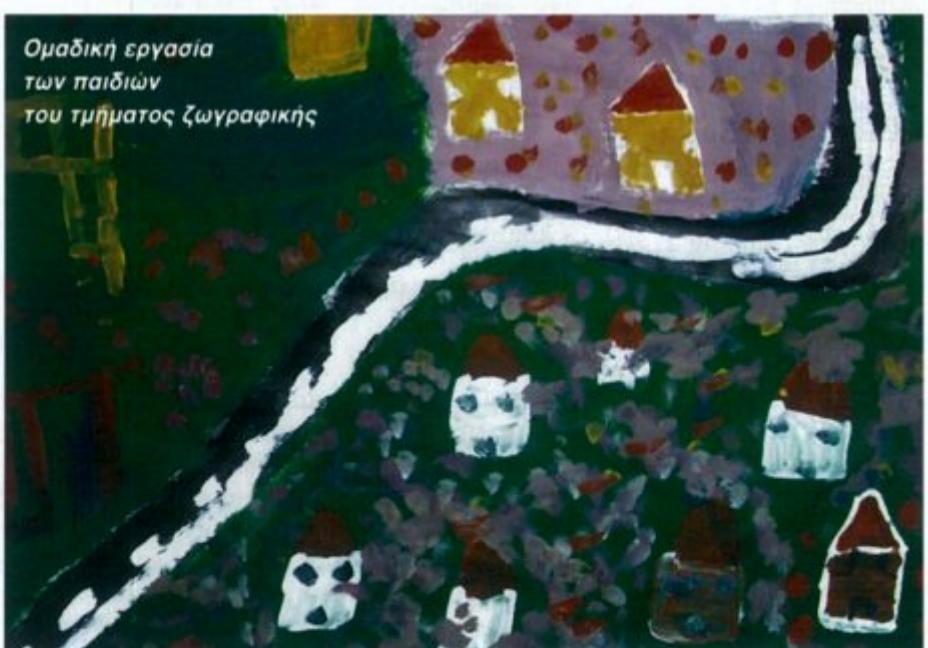
Σαν Σύλλογος ζητάμε από εσάς τους γονείς να είστε κοντά μας και προπάντων κοντά στα παιδιά σας κα να στηρίζετε αυτές τις προσπάθειες.

Εάν έχετε οποιαδήποτε απορία παρατήρηση δύον αφορά στα μαθήματα επικοινωνείστε μαζί μας.

Ένα από τα δύο Τμήματα πληροφορικής

Ομαδική εργασία των παιδιών του τμήματος ζωγραφικής

28η Οκτωβρίου στους Ανδρονιάνους

πως σε κάθε εθνική εορτή έτσι και φέτος το χωριό μας τίμησε τους ήρωες που έπεσαν για την πατρίδα. Ημέρα Κυριακή ήταν η Εθνική εορτή. Στην εκκλησία μας είχαμε λειτουργία και μετά το τέλος της ο δάσκαλος Γιάννης Κοντός εκφώνησε πανηγυρικό λόγο για την 28η Οκτωβρίου.

Στη συνέχεια όλοι μαζί επισκεφθήκαμε το Ηρώο Πεσόντων όπου εψάλη τρισάγιο και έγινε κατάθεση στρεφάνων.

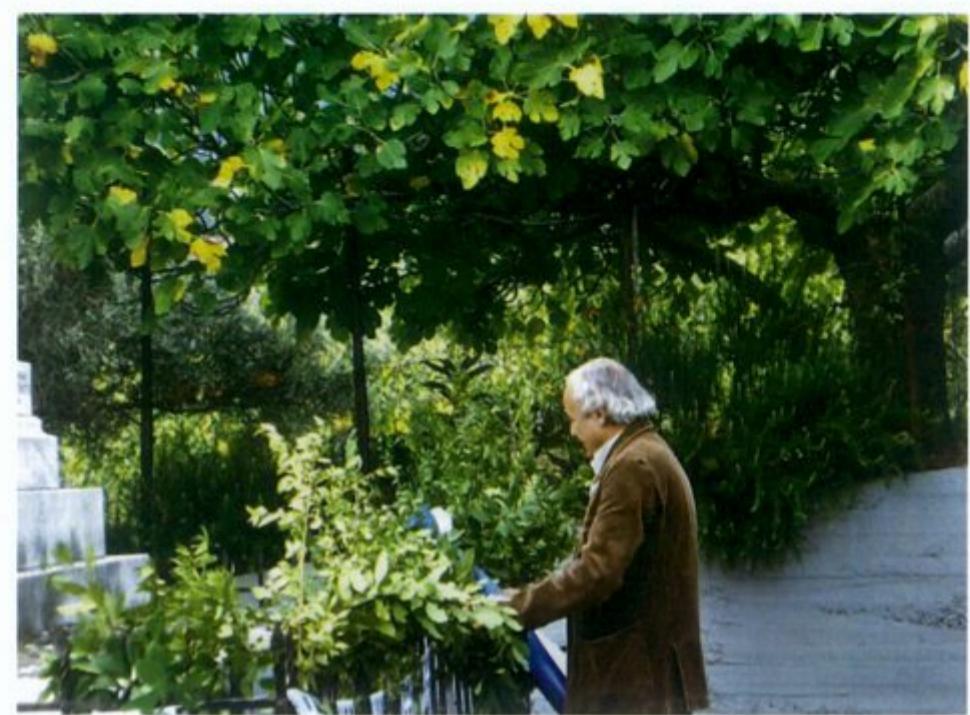
ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΝΤΟΥ

Η 28η Οκτωβρίου 1940 είναι μια επέτειος, είναι θρύλος, μια μνήμη, ένα χρέος! Ανήκει στα ιστορικά γεγονότα που τρέφουν την ψυχή και το νου ολοκλήρου της ανθρωπότητας. Η ανάμνηση κάθε χρόνο της εποποιίας του 1940 μας ηλεκτρίζει και μας δημιουργεί ρίγη

εθνικού εθνουσιασμού. Φωτεινό ορόσημο το 40, στην πολύχρονη και τρισένδοξη ιστορία του Έθνους μας, ασκεί ασύλληπτη γοητεία στις ψυχές μας. Κάθε φορά που το γιορτάζουμε μας μεταφέρει νοερά στις πανύψηλες και πανένδοξες αιματοβαμένες κορυφές των Ελληνικών βουνών όπου τελεσιουργήθηκε το εθνικό θαύμα. **Οκτώβριος 1940!** Μεγάλη στιγμή για όλη την ανθρωπότητα! Η δόξα είχε έλθει και πάλι να συναντήσει την Ελλάδα. Μία χώρα

δέξια οργώνουν το έδαφος της Γαλλίας. Απόγνωση παντού. Πανικός. Και, πτοπομένοι, μεγάλοι και μικροί εναπέθεταν την ύστατη ελπίδα τους στο θεό και περίμεναν κάποιο θαύμα... Αίφνης στους ματωμένους ορίζοντες αναφαίνεται το θαύμα. Ήταν η Ελλάδα! Η αστείρευτη πηγή του ωραίου, της θυσίας. Το ουράνιο τόξο που διέλυσε τα σύννεφα και τις καταιγίδες. Το «παρόν» στη φωνή του παρελθόντος και η ζωντανή υπόσχεση προς το μέλλον. Ακάνθινος στέφανος αλλά και δόξα της Αναστάσεως... Ήταν η δόξα του κόσμου κι επάνω στα φτερά της έφτασε στις κορυφαγμένες της Πίνδου «βγαλμένη απ' τα κόκκαλα των Ελλήνων τα ιερά» η Ελευθερία. Διασκέλησε το ατσάλινο τείχος των ημιθέων, που είχαν ταχθεί στα σύνορα φρουροί ασπίλων βωμών της πατρίδας κι εβροντοφώνησε ένα «ΟΧΙ» που ήταν κραυγή από τα βάθη των αιώνων.

το ελληνικό θαύμα, αναλύθησαν σε ύμνους πολυφωνικούς και έκαψαν άφθονο το λιβανώτο στην Ελλάδα της 28ης Οκτωβρίου, γιατί είδαν να γεννάται στη Βορειοηπειρωτική γη η παγκόσμια Ελευθερία. **Με την εποποιία του '40: Κορυτσά, Πρεμετή, Χειμάρα, Τρεμπεσίνα, Άγιοι Σαράντα, Αργυρόκαστρο** γίνονται τα καινούργια οράματα που ντύνονται με αιθέρια και παγκόσμια αίγλη μεγαλείου, διότι εδώ στήθη-

πουργός της Αγγλίας Ουίνστον Τσάρτολ ανέφερε για την ανδρεία των Ελλήνων ότι «από τώρα θα λέμε δεν πολέμησαν οι Ελλήνες σαν ήρωες αλλά οι ήρωες σαν Ελληνες». Λόγια μεγάλα για τους Ελλήνες από τους δυνατούς της γης που λένε ότι επιδιώκουν να εγκαταστήσουν την ειρήνη στη γη, να δώσουν περιεχόμενο στην ανθρωπινή ζωή, να δώσουν λύσεις στα αγωνιώδη σύγχρονα προβλήματα. Τα έργα τους

καν οι νέοι ναοί της νίκης, οι καινούριοι βωμοί θυσιών και ολοκαυτωμάτων. Εδώ ακούσθηκαν ξανά η μεγάλη νίκη, ο χαρμόσυνος ύμνος της Ελληνικής παλικαριάς, αλλά και η ταπείνωση και η συντριβή αυτών που θέλησαν να υπονομεύσουν τα ιερότερα ιδανικά. Οι ημιθέοι του 1940 άνοιξαν με την ανδρεία τους, με το αίμα τους ένα μεγαλειώδη δρόμο αρετής, επάνω στον οποίο είναι θεμελιωμένη όχι μόνο η έννοια της ελευθερίας και ειρήνης, αλλά και η φιλοσοφία μιας ωραίας ζωής, της οποίας σύμβολο είναι η θυσία και καρπός η δόξα.

Δεν είναι μία ημέρα η 28η Οκτωβρίου 1940, είναι μία αρχή, που έχει τη συνέχεια της μακριά, είναι μία εθνική επέτειος, ένας ιστορικός σταθμός, μία μεγάλη απόφαση, ένα ΟΧΙ, μία Νίκη. Ζούμε σήμερα το 1940. Αναπολούμε τις ωραίες εκείνες στιγμές της εθνικής ενότητας και αγάπης, που όλοι μαζί με μία φωνή φροντοφωνήσαμε τις υπέροχες εκείνες στιγμές του εθνικού μας μεγαλείου. Στρέφουμε τη σκέψη μας στους τιμημένους νεκρούς μας και κλίνουμε ευλαβικά το γόνατο μπροστά στην υπέροχη θυσία τους. Ο πρωθυ-

θεών και ηρώων. Η Ευρώπη ήταν βυθισμένη στην απόγνωση και μία απειλή υποδούλωσης καταπίεζε εφιαλτικά τον ελεύθερο κόσμο. Η Αγγλία σφυροκοπούμενη από τη γερμανική αεροπορία παλεύει απεγνωσμένα και οι ελπίδες της σβήνουν μέσα στη φρίκη τρομακτικών θυσιών αίματος. Οι χιτλερικές ορ-

έφυγαν κάτω από την ορμή της Ελληνικής λόγχης, κάτω από τη θυελλώδη έφοδο των ημιθέων στρατιωτών του χρέους σ' ένα ακατάλυτο πεπρωμένο. Κι ενίκησε η Ελλάδα τους εχθρούς του ανθρώπου. Και τότε κατεπλάγησαν οι ελεύθεροι λαοί και αναρρίγησαν οι δούλοι και θαυμημένοι από το νέο τού-

είναι όμως γεμάτα από υποκρισία, έχουν άλλα ιδιοτελή κίνητρα, γίνονται για να ικανοποιήσουν προσωπικές επιδιώξεις είτε άλλους αμαρτωλούς σκοπούς. Το σημαντικότερο είναι για τους δυνατούς της γης η παρακμή του θάρρους, ακριβώς, γιατί ο υλισμός ήταν και είναι η μεγαλύτερη απειλή για την ανθρωπότητα. Και δυστυχώς ο δυτικός κόσμος έχει παραδοθεί αμαχητί σ' αυτόν. Λείπει το θάρρος από την ηγεσία του, η αγωνιστική διάθεση. Βαρυσήμαντη αντηχεί και πάλι η διακήρυξη του Σολζενίτσιν προς το δυτικό κόσμο γι' αυτήν την παρακμή του θάρρους: «Το θάρρος εξέλιπε τι και αν έχουμε, σε παγκόσμια κλίμακα, γιγάντια αναστήματα της τεχνολογίας, της τέχνης, της επιστήμης, όταν οι ίδιοι αυτοί αποδεικνύονται μικροί στην κοινωνία, στην πολιτική ζωή, στις πνευματικές επάλξεις. Λείπουν οι αετοί που κατακτούν τις κορυφές με το αιθέριο πέταγμά τους, χωρίς μικρούπολογισμούς και υστεροβούλιες. Η υλιστική νοοτροπία που κυβερνά σήμερα το Δυτικό κόσμο, αυτή η ίδια πρέπει να τον κάνει να αφυπνισθεί και να μετανοήσει.

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940.

Αναδρομή στην ιστορία της Εύβοιας

Γράφοντας ένα άρθρο για την ιστορία της Εύβοιας, μου γεννίθηκε η επιθυμία να κάνω μία σύντομη αλλά ολοκληρωμένη αναφορά για την ιστορική εξέλιξη του νησιού ανά τους αιώνες. Ετοιμαστείτε για μια σύντομη αναφορά για την ιστορική εξέλιξη του νησιού ανά τους αιώνες.

Η ονομασία του νησιού που αποδίδεται στον Όμηρο, δηλώνει το γόνιμο καλλιεργόποιο έδαφος και την εκτεταμένη βοστροφία («ευ βους» = «καλό βόδι»). Η Εύβοια έμελλε να αναδειχθεί στο «θέατρο» των ερωτικών παιγνίων μεταξύ των θεών Ήρας και Δία.

Πρόκειται για το 2° μεγαλύτερο νησί της Ελλάδος μετά την Κρήτη, με έκταση 3.660 τετρ. χλμ. και 175 χλμ. πλάτος με το μήκος των ακτών της να ανέρχεται στα 678 χλμ. Συνδέεται οδικώς με την Στερεά Ελλάδα και διακρίνεται για την πλούσια βλάσποντη της από άκρο σε άκρο, για την κτηνοτροφία καθώς και για το πλούσιο υπέδαφός της (χαλκός, οίδηρο, μάρμαρο).

Αράρυνθος, Αιδηψός, Λίμνη Εύβοιας, Ωρεοί, είναι μερικά μόνο από τα παραβαλλόσια θέρετρα που διαθέτει το νησί ενώ παράλληλα διάσπαρτα εντοπίζεται τα βυζαντινά κάστρα και οι πύργοι. Κύμη, Ιστιαία, Κάρυστος και Ερέτρια αποτελούν τις ξακουστές (από ιστορική σκοπιά) κωμοπόλεις του νησιού που διαθέτουν ταυτόχρονα φυσικό κάλλος, σπάνια για παράδειγμα οι βιότοποι της Ιστιαίας και η περιοχή της Λίμνης, του Δυστού όπου και συγκεντρώνονται σπάνια ειδη πουλιών.

Παρακολουθώντας βήμα βήμα την ιστορία του νησιού, θα παραθέω τις ευδιάκριτες εκείνες ιστορικές στιγμές που αποτέλεσαν σταθμό στην ίστορια του και στην περαιτέρω πορεία του.

Πολυάριθμα αρχαιολογικά ευρήματα στις περιοχές της Ιστιαίας, Ψαχνών, Αράρυνθου και Κηρίνθου, πιστοποιούν την ύπαρξη ανθρώπινης παρουσίας στο νησί από τους παλαιολιθικούς χρόνους.

Πρώτοι κάτοικοι του νησιού υπήρχαν οι Περαιβοί, οι Έλλοπες, οι Δρύοντες και οι Αβάντες. Οπως γίνεται γνωστό μέσα από την αφίγνωστην Ομήρου (Ιλιάδα Β'), οι Αβάντες πήταν ανάμεσα στους στρατούς που πολιόρκησαν την Τροία με 40 πλοία υπό της διαταγές του βασιλιά της Χαλκίδας, του επονομαζόμενου Ελπιφήνορα.

Όταν τον 9° αιώνα π.Χ. ο Αμφιδάμας (ο τελευταίος βασιλιάς των Αβάντων) οκοτώνεται στην ναυμαχία εναντίον των Ερέτριων, το πολίτευμα μετατρέπεται σε ολιγαρχικό. Οι δύο πόλεις (Χαλκίδα και Ερέτρια), είχαν μία διαμάχη 2 αιώνων (20-660 π.Χ.) πρίν της οποίας εντοπίζονται στην διεκδίκηση της κατοχής του εύφορου «Απλάντιου Πεδίου». Με την κάθοδο των Δωριέων, λήγει η μεταξύ τους φιλοκιαία με την τελική επικράτηση της Χαλκίδας.

Φτάνοντας στον 8° αιώνα π.Χ., αξίζει να σημεωθεί ότι οι κάτοικοι του νησιού πήταν ανάμεσα στους πρώτους Έλληνες που επιδόθηκαν στο θαλάσσιο εμπόριο και κατά συνέπεια στις επαφές με τον δυτικό κόσμο. Η Εύβοια την περίοδο αυτή πρωτοστατεί στον αποικισμό καθώς της Χαλκίδα, η Κύμη και η Ερέτρια, ιδρύουν πολιτείες αποικίες σε Ιταλία και Ανατολική Μεσόγειο με τις πιο γνωστές από αυτές να ήταν στην Νάξο, Καλλίπολη, Ποσειδίου, Αντράδος, Μεσούπην, Όλυνθος, Κύμη, Ρήγιο κ.α. Την περίοδο μάλιστα αυτή, φημολογείται πώς η Κύμη διέδωσε στην Ιταλία το χαλκιδικό αλφάριθμο, το οποίο και αποτέλεσε τη βάση του λατινικού ενώ η Χαλκίδα οπειώνει σημαντική προστίμηση στην Αρχαία Ελλάδα.

Περνώντας από την ρωμαϊκή εποχή π.Χ. στην βυζαντινή χρόνια (527-565 μ.Χ.), η Εύβοια γνώρισε άνθηση. Ο Ιουστινιανός που ενδιαφέροταν ιδιαίτερα για την βελτίωση του νησιού, φρόντισε να κατασκευαστεί συνταρατή γέφυρα στο στενό του Ευρίπου και να κτιστεί ο ναός της Αγίας Παρασκευής.

Την περίοδο που το Βυζάντιο πέρασε στη χεριά των Φράγκων (1204-1261 μ.Χ.), η Χαλκίδα καταλήφθηκε από τους Φράγκους της 4ης Σταυροφορίας (1205 μ.Χ.) χωρίς να συναντήσουν ιδιαίτερα αντίσταση. Αυτή η περίοδος, γνωστή ως Ενετοκρατία, επέφερε θετικά αποτελέσματα στο νησί συμβάλλοντας στην πολιτιστική και εμπορική του ανάπτυξη.

Και καθώς οι αιώνες κυλούσαν και οι εξελίξεις προχωρούσαν, ο ελλαδικός χώρος πέρασε από την άλωση των Λατίνων στην κυριαρχία των Τούρκων. Αυτό για την Εύβοια (όπως βέβαια και για τον υπόλοιπο ελλαδικό χώρο) σήμαινε την υποταγή τους στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Πιο συγκεκριμένα στις 20/06/1470, ο Μωά-

στην Ευβοϊκή Ομοσπονδία που οποία ήταν στο πλευρό των Πελοποννήσων. Οι τελευταίοι υπό τη διαταγές του βασιλιά Κλεομένη, κινούνται (μαζί με τους ουμμάχους τους) εχθρικά προς τους Αθηναίους. Αρχικά οι Χαλκίδαιοι οπειώνουν επιτυχίες εναντίον των Αθηναίων, όμως ρίγματα στη ναυμαχία τους με τους Πελοποννήσους έχει ως συνέπεια να χάσουν τη στρατιωτική τους υποστήριξη. Η αντεπίθεση των Αθηναίων μπροστά στην εκδήλωση μιας τέτοιας ευκαιρίας ευκαιρίας υπήρχε από την προηγούμενη χρονιά, όπου οι Αθηναίοι έπεισαν τους Πελοποννήσους να αποσύρουν την πολιτεία της Χαλκίδας.

Όταν ο περοικός πόλεμος ξέσπασε, το νησί βρέθηκε και πάλι με έναν πρωταγωνιστικό ρόλο, καθώς η Ερέτρια βιωθόφυσε με πλοια τη Μίλτο στην Ιωνική Επανάσταση και πια η Χαλκίδα συνέφερε στην τελική νικηφόρα μάχη των Ελλήνων εναντίον των Περσών στις Πλαταιές το 479 π.Χ.

Κατά την διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου οι Χαλκίδαιοι εκδίλωσαν μία αμφιταλαντεύσμενη συμπεριφορά. Αρχικά τάχθηκαν στο πλευρό των Αθηναίων αλλά τελικά υποστήριξαν τους Πελοποννήσους. Όταν το τέλος του πολέμου ανέδειξε νικητές τους τελευταίους, η τύχη της Χαλκίδας πήταν να περάσει σε χέρια «οκληρότερων» ουμμάχων συγκριτικά με τους προηγούμενους.

Η περίοδος της Μακεδονικής Ηγεμονίας βρήκε και πάλι τους Χαλκίδαιούς σε αμφιταλαντεύσμενη προτίμηση επιλογής ουμμάχων. Στην αρχή υποστήριξαν τους Μακεδόνες όμως στην συνέχεια βρέθηκαν στο πλευρό των Αθηναίων όπου το 338 π.Χ. πτήθηκαν στην Καρύα Σκάλα Αλιβερίου, την αδυναμία κατάληψης της Καρύστου από τον Κριεζώπη και την αποτυχία της επικράτησης στο Αλιβέρι από τον Κοντοκώστα.

Δυστυχώς η απελευθέρωση του νησιού επήλθε χρόνια αργότερα, στις 25/03/1833 με την υπογραφή της συνθήκης του Λονδίνου, όποτε και παραδίδεται από τους Τούρκους στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος.

Στα νεότερα χρόνια, η ιστορία της Εύβοιας εξελίσσεται παράλληλα με τις εξελίξεις της υπόλοιπης Ελλάδος τόσο στον κοινωνικοοικονομικό όσο και στον πολιτικό τομέα υπό την επίδραση των ιστορικών δρωμέων.

Η μικρασιατική καταστροφή καθιστά τη για το νησιού (όπως και τη για τους πολιτούς ελλαδικού χώρου) καταφύγιο για τους χιλιάδες πρόσφυγες που καταφθάνουν το '22.

Η γερμανική κατοχή επιφυλάσσεται στο νησί (όπως και σ' όλη την Ελλάδα) σκληρές μέρες φτώχειας, πείνας και θανάτου.

Η απελευθέρωση και η εμφύλια διαμάχη, σειράς αντιρωμαϊκών κινήσεων, οι οποίες όμως δεν κατόρθωσαν να καρποφρίσουν και το 146 π.Χ. το νησί βρέθηκε υπό την επίδραση των ιστορικών δρωμέων.

Η μικρασιατική καταστροφή καθιστά τη για το νησιού (όπως και τη για τους πολιτούς ελλαδικού χώρου) καταφύγιο για τους χιλιάδες πρόσφυγες που καταφθάνουν το '22.

Η απελευθέρωση και η εμφύλια διαμάχη, σειράς αντιρωμαϊκών κινήσεων, οι οποίες όμως δεν κατόρθωσαν να καρποφρίσουν και το 146 π.Χ. το νησί βρέθηκε υπό την επίδραση των ιστορικών δρωμέων.

Η Εύβοια προσέφερε στην Ελλάδα την πρώτη πολιτική μεταξύ των ιστορικών δρωμέων.

Η πρώτη πολιτική μεταξύ των ιστορικών δρωμέων.

μεθ ο Πορθητής προχωρεί στην ανέλπιτη πολιορκία της Χαλκίδας βομβαρδίζοντάς την πρώτη και βράδυ. Ξεμπράνοντας 12/07/1470, παντίσταση των Χαλκίδαιων υπό τους Βάσιλη Ερίζο Παύλου έσπασε και ο τελευταίος βρίσκεται τραγικό τέλος όπως και όλοι οι Χαλκίδαιοι (άνω των 8 ετών). Σιγά σιγά σε τουρκική κατοχή όρχισε να απλώνεται από την Χαλκίδα και στα λοιπά μέρη του νησιού.

Οι κύριες προσπάθειες εξέγερσης των κατακτημένων νησιών υπήρχαν ουσιαστικά δύο αλλά και

Οι καιροί αλλάζουν

Γράφει ο Αρετής Χρυσάνης - Δημητρίου

Aν βρισκόταν στην εποχή των μανάδων μας και έλεγε ότι θάρρει καιρός που ο νεαρός ή το κοπέλα θα πάγινε τη φίλη ή το φίλο τους στο σπίτι των γονιών τους, ότι θα έβγαιναν το βράδυ βόλτα και θα γύριζαν όποια ώρα θύελαν, θα τον περνούσαν για τρελό. Και όμως. Οι εποχές, τα ήθη και τα έθιμα, οι συνήθειες και η ζωή των ανθρώπων αλλάζει.

Στον αιώνα μας οι εξελίξεις πώσαν ραγδαίες προς όλες τις κατευθύνσεις.

Δεν θα ασχοληθούμε με το τι ουμβαίνει στη μέρα γιατί σε όλους είναι γνωστό.

Θα μιλάσουμε για το τι συνέβαινε τότε για να τα γνωρίσουν και οι νεότεροι.

Φυσικά τα αισθήματα και τα συναισθήματα υπήρχαν πάντοτε αλλά δεν εκδηλώνονταν, πνιγόνταν στο «πρέπει» και στο «τι θα πει ο κόσμος».

Ο αρραβώνας και εν συνεχείᾳ ο γάμος ξεκινούσαν από τις προξενιές.

Υπήρχαν προξενίτρες επιτίδειες που πέραν πως θα μιλήσουν για να φέρουν τους άλλους εκεί που θέλουν.

«Ξέρεις για τι κοπέλα σου μιλάω, πανέξυπνη, νοικοκύρα, προκομένη. Από προικιά; Να γερίσει το σπίτι σου, και όλα με τα χεράκια της». Άλλοτε ξεκινούσαν το προξενιό μόνες τους και άλλοτε σε συννεύοντα με τους γονείς.

Έβλεπε αν το έδαφος ήταν πρόσιφο και μετά πήγαινε στο σπίτι της νύφης και επανούσε το γαμπρό.

Αυτό το πήγαινε έλα συνεχίζονταν μέρες, ίωσης και μήνες. Αν έπαιρνε την έγκριση και από τα δύο μέρη, τότε κανονίζοταν η πρέμπεια πάντας ότι θα πήγαινε προξενίτρα μαζί με τους γονείς της νύφης στο σπίτι του γαμπρού να συζητήσουν την προίκα να τελειώσει το προξενιό.

Αυτή η συνάντηση γινόταν πάντα στο σπίτι

του γαμπρού γιατί έπρεπε να δείξουν ότι ο γαμπρός ήταν ανώτερος και ότι ήταν παρακαλετός από το σύζυγο της νύφης.

Εκεί πολλές φορές άρχιζαν τα παζάρια της προϊάς.

- Δίνουμε στην νύφη τόσα χρήματα, τόσα κτήματα με τόσα δέντρα.

- Μήπως μπορείτε να δώσετε περισσότερα χρήματα και κανένα κτήμα ακόμα γιατί ο γαμπρός είναι πολύ καλός και του αξίζουν περισσότερα.

Ανάλογα με την οικονομική τους κατάσταση ήταν τόσα περισσότερα ή έμεναν στα ίδια.

Αν έφθαναν σε κάποια ουμφωνία, έδιναν τα χέρια, της ευχές και αμέως έριχαν τρεις τουφεκίες να το μάθει το χωριό.

Η νύφη περίμενε στο σπίτι της. Από τις τουφεκίες το μάθαιναν οι φίλοι και οι συγγενείς και έτρεχαν να ουμχαρούν την νύφη. Τότε άρχιζαν τα μαντηλώματα και τα κερδόματα. Η νύφη έδινε σε όλους που πήγαιναν στο σπίτι της αυτό το βράδυ από ένα μαντηλί άνδρικό ή γυναικείο ανάλογα. Γύριζαν και οι γονείς στο σπίτι αλλά χωρίς το γαμπρό.

Το νέο ζευγάρι τρεις μέρες δε συναντιόταν.

Την τρίτη πρέμπεια η κοπέλα έπαιρνε μια πιατέλα αρμυδαλωτά, μια κεντητή πετοέτα και με τη συνοδεία ενός μικρού αγοριού που ζούσαν και οι δύο γονείς του πήγαινε στο σπίτι του γαμπρού.

Τους υποδέχονταν, τους κερνούσαν γλυκό, έδιναν χρήματα στο αγόρι και παίρνοντας τώρα στο γαμπρό από το σπίτι του άλλη πιατέλα με γλυκά και έτρεχαν στο σπίτι της νύφης. Εκεί στρωνόταν τραπέζι και γλέντι. Από αυτήν την πρέμπεια μπορούσαν να βλέπονται όχι όμως να πηγαίνουν σπου θέλουν.

Κανονιζόταν πηγαίνοντας στην αρραβώνων. Οι αρραβώνες γίνονταν στο σπίτι της νύφης και το γλέντι στην αυλή της ή σε παραπλεύρων κτήματος.

μα κατάλληλα διαμορφωμένο.

Άλλαζαν τις βέρες, τα δώρα στο ζευγάρι αλλά και δώρα στους ουμψιθέρους οι μεν στους δε.

Παρ' όλα αυτά και με τις βέρες στο χέρι δεν τίχαν το δικαίωμα να πάνε μόνοι τους στην Κύμη να ψωνίσουν ή σε πανηγύρι διπλανού χωριού χωρίς συνοδό.

Ακόμα και στο σπίτι δεν έπρεπε να είναι μόνοι τους.

Διηγούνται πάρα πολλά ευτράπελα που ουνέβαιναν τότε.

Λένε ότι μια αρραβώνιασμένη ήταν μόνη της στο σπίτι. Άκουσε βήματα στην σκάλα και κατάλοιπε ότι είναι ο αρραβώνιαστικός.

Ανοιξε την καταπατή να κατέβει από την ξύλινη σκάλα στο κατώφλι. Από τη βιασύνη παραπάπος και έπεσε στο κατώφλι. Τρέκει ο γαμπρός από την κανονική σκάλα στο κατώφλι και τη βρίκε με καρούμπαλα, σχισμάτα και γυδρίματα. Αυτή δεν κοίταζε τον πόνο της αλλά τον παρακαλούσε να φύγει αμέσως να μην τους δουν μαζί.

Μια άλλη αρραβώνιασμένη το βράδυ με ένα κοφίνι και ένα φαναράκι κατέβαινε στο κατώφλι να πάρει κάρβουνο για τη σύμπτη.

Στη σκάλα συνάντησε τον αρραβώνιαστικό που πήγαινε επίσκεψη. Προθυμοποιήθηκε να τη βοηθήσει κρατώντας το φανάρι.

Έφθασαν στο κατώφλι και έσκυψε να μαζέψει κάρβουνα. Σκύβοντας από το μικρό της ντεκολτέ φάνκη λίγο το στήθος της. Άπλωσε το καρπόνιο να χαΐδεψε.

Αυτός κρύψτηκε πιώ από ένα βαρέλι και αυτή είπε ότι πετάχτηκε ένας μεγάλος ποντικός. Όταν έφυγαν όλοι βγήκαν και αυτός και έφυγε για το σπίτι του.

Κάποια άλλη αρραβώνιαστηκε αλλά προέκυψαν κάτι εμπόδια και πήγαιναν για χωριόμου.

Ο γαμπρός όμως και οι γονείς του δεν ήθελαν το χωριόμου.

Τότε η πεθερά που αγαπούσε τη νύφη τη φωνάζει και την παρακαλείει να πάει λίγο φογιό στον πεθερό της που ήταν στο χωράφι στης Σκαριέτας (τοποθεσία) και έσκαψε.

Η νύφη πήγε. Αντί όμως για τον πεθερό βρήκε το γαμπρό. Από τότε δεν ξαναμίλησαν για χωριόμου.

Τι να πρωτοαναφέρει κανείς. Είναι τόσα πολλά. Παρ' όλα όμως όσα είπαμε, παρ' όλες τις προφυλάξεις, αν κάποια αρραβώνιασμένη χώριζε είχε το στίγμα και δύοκολα παντρεύσταν σε κάθε προξενιό λέγοντας: «Ηταν αρραβώνιασμένη».

Όταν έφθαναν στην πηγομπνία του γάρου ξεκινούσε από το σπίτι του ο κουμπάρος με τα όργανα να παίζουν, πήγαιναν έπαιρναν το γαμπρό και το σύζυγο του κατευθύνονταν στο σπίτι της νύφης. Από εκεί όλοι ρώγαιναν πάρουν τα προϊκά εκκλοία. Μετά το μυστήριο πήγαιναν πάλι στο σπίτι της νύφης να πάρουν τα προϊκά εκκλοία. Από την προϊκή να πάρουν τα προϊκά εκκλοία.

Άλλοι έπαιρναν μαξιλάρια, κουβέρτες, οι πιο δυνατοί στρώματα, παπλώματα, άλλοι καταστρολικά, ταφιά καζάνια και όλα τα συναφή και τραβύδιαν για το σπίτι του γαμπρού.

Εκεί ανέβαιναν το σπίτι έφιαχναν το γιούκο

με τα προϊκά και ύστερα πήγαιναν για το γλέντι.

Το γλέντι γινόταν στην αυλή του γαμπρού ή σε κάπιο διαμορφωμένο χώρο. Στο γλέντι παρευρίσκοταν όλο το χωριό, καλεσμένοι και ακάλεστοι. Στο τραπέζι πήγαιναν μόνο οι καλεομένοι. Στο χωριό ο γάμος πάταν ένα ευχάριστο γεγονός και συμμετέχαν όλοι.

Δεν μπορούμε να παραλείψουμε ότι και τότε υπήρχαν πρωτευμένοι που παραγνωρίζονταν και έφθαναν στο γάμο λόγω εγκυμοσύνης. Ή άλλοτε μάθαιναν τη σχέση τα αδέλφια και έφθαναν σε εγκλίματα τημής.

Πολλές οι περιπτώσεις.

Μεγάλοι οι διαφορά στα πίθι και έθιμα των δύο όχι και τόσο απομακρυσμένων εποχών.

Κάθε εποχή έχει τα υπέρ και τα κατά.

ΔΡΑΚΟΣΠΙΤΑ: οι Βουβοί μάρτυρες μιας ξεχωριστής περιόδου στην ιστορία της Εύβοιας

Συνέχεια από την σελ. 1

νούν εντύπωση και προβληματίζουν: πρόκειται για τα τελείως ιδιόμορφα αυτά κτίσματα που ο λαός τα ονομάζει «δρακόσπιτα», απομεινάρια ενός άγνωστου πολιτισμού, κατοικίες δράκων που για αιώνες τριγυρούσαν στα βουνά και στον κόσμο της φαντασίας λαών του παρελθόντος. Ο μελετητής της Εύβοιας, Θεόδωρος Σκούρας, αναφέρει πως επιμολογικά η λέξη δράκος έχει τη ρίζα της στην ρήμα «δράσκει» που θα μπορούσε να αποδημεύει στην Εύβοια.

Οι αιώνες έβασαν την πατρίδα μας πλήθος τοπωνύμια και ονομασίες που έχουν σαν πρώτο συνθετικό τους τη λέξη δράκος. Ακούμεται ταχτικά Δρακοσπηλιά, Δρακονέρα, Δρακόπετρες, Δρακοπάτημα, κ.α.

Προσριμός και χρήση
Οι απόψεις που ακούστηκαν αρχικά σχετικά με τον προσριμό και την χρήση αυτών των α

28η Οκτωβρίου 1940

«Η παρέα και το ασφράγιστο ραδιόφωνο»

Το βράδυ, σχεδόν κάθε βράδυ, μαζεύμαστε σπίτι όλη η παρέα. Το σπίτι ήταν μικρό. Μια κάμαρα και κάτι. Άλλη η άνεση που όλοι νιώθαμε, μεγάλη. Οι γονείς μου ήταν νέοι άνθρωποι. Σαράντα τριών χρόνων ο πατέρας μου. Μιχάλης, τριάντα εννέα η μητέρα μου, Μαρίκα. Κι η μικρή μου αδελφή, η Νίνα, σχεδόν δέκα χρόνια μικρότερή μας.

Εμείς, όλοι μας πρωτείς φοιτητές του Πανεπιστημίου, του Πολυτεχνείου, της Ανωτάτης, χωρίς να έχουμε φοιτήσει ακόμα, μα και οι σειρήνες του πολέμου χτύπησαν το πρωί της 28ης Οκτωβρίου του 1940.

Ο Μιχάλης και η Μαρίκα, Πόντιοι στην καταγγή κατ' αυτό δυο τους, γεννημένοι, μεγαλωμένοι και σπουδαγμένοι στη Ρωσία, στην Κρημαία, πρόσφυγες από το 1919, είχαν μέσα τους την ανθρώπινη ζεστοσιά.

Και ξέραν να τη χαρίζουν.

Όλα τα παιδιά τους αγαπούσαν. Και τους εμπιστεύονταν. Και ένωθαν αντεί μαζί τους.

Ήταν λοιπόν αυτονόητο, αναγκαίο βάλεγα, για όλους να περάσουν κάθε βράδυ από το σπίτι μας.

Παρέα πάντα υπήρχε. Η σόμπα φτιαγμένη με τα χέρια του Μιχάλη, τα χρυσά χέρια του Μιχάλη, πάντα αναμμένη, ζέστανε. Ακόμη και στην γκρίζα βαρυχειμωνία του πεινασμένου χειμώνα 1941-1942.

Και πάντα κάτι βα βρίσκοταν. Για όλους. Από βυσσινιόφοκα, το λικέρ από βύσσινο της μητέρας μου, μέχρι το γάριπο από φρεσκοκομμένο καπνό, που άρχισε, με την Κατοχή, να κόβει στο χαβάνι ο πατέρας μου. Και αργότερα ζουμι από μαύρες σταφίδες, όταν άρχισε η μεγάλη πείνα.

Από το προσωπικό αρχείο του Γιώργου Νάνου

Και επιτρέποταν... το χαρτί! Παιζάμε μπριτζ. Ήρωικό. Σε πολλές συνέχειες. Με μόνιμα ζευγάρια. Με φωνές, με καζόφρα, με σημαίες, με φασαρία.

Όλοι είμαστε πανευτυχείς, εκτός από την αδελφή μου που γκρίνιαζε

την 5η Συμφωνία του Μπετόβεν, το V του Victory. Υστερά το... Εδώ Λονδίνο... εδώ Λονδίνο... καλησπέρα σας... μεταδίδουμε σε μήκος κόμπιος...

Ο Μιχάλης, ο πατέρας μου, ούτε έλαβε υπόψη του τη διαταγή των αρχών Κατοχής για οσφράγισμα των ραδιοφώνων. Έτσι, η γειτονιά και οι φύλοι κάθε βράδυ άκουγαν και μάθαιναν τι γίνεται στον ξένο κόσμο, στα μέτωπα.

Πόσο προχωρούσαν οι Γερμανοί. Και πόσο γρήγορα γνάτιζαν οι φύλοι. Μετά τους Πολωνούς, τους Γάλλους, τους Ολλανδούς, τους Βελγούς, οι Δανοί, οι Νορβηγοί, οι Γιουγκοσλάβοι...

Και είχαν ήδη συμμαχήσει με το καλό ή με το ζόρι ο Τσεχοσλοβάκοι, οι Ουγγαρέζοι, οι Ρουμάνοι, οι Βούλγαροι...

Κι ούμας. Πεισματικά, αδιόρθωτα αισιόδοξα, λέγαμε: Δεν μπορεί. Δεν μπορεί. Θα νικήσουμε. Και φεύγανε με τη σίγουρη ελπίδα κάποτε να ακούσουμε καλύτερα νέα.

Μέχρι την ημέρα –ένα χρόνο αργότερο– που ήρθε ο κλέφτης. Φορούσε αδιάβροχο σκούρο και ρεπούλικα. Ήρθε πρωί. Ο πατέρας μου κι εγώ στη δουλειά από τα χαράματα. Βρήκε την μητέρα μου μόνη. Της είπε ότι είναι από την Γκεστάπο. Πώς μας κάρφωσαν ότι ακούμε Λονδίνο.

Πώς έχουμε ασφράγιστο ραδιόφωνο. Πώς το ραδιόφωνο κατάσχεται. Ορίστε και απόδειξη με γερμανική σφραγίδα. Κάπι έγραψε και υπέγραψε.

Παρηγγείλει οι άνδρες να περάσουμε αύριο από τα γραφεία της Γκεστάπο, στην οδό Κοραή. Πήρε το ραδιόφωνο και έφυγε. Και οι άνδρες, ήμαστε και ευχαριστημένοι που ήταν μόνο... κλέφτης. Και όχι της γκεστάπο. Έτοι ζάσαμε και το ραδιόφωνο στην Κατοχή.

Ποιος είν' εκείνος ο λαός, που λέει στους ξένους: «OXI» και πάντοτε ψηλά κρατάει της λευτεριάς τη λόγχη, όταν οι λόγοι αφέντες του που τον πολωναγαπάντε τον παρατάνε στη φωτιά και φεύγουνε και πάνε;

Ποιος είν' εκείνος ο λαός, που στάθηκε λιοντάρι, όταν του πέσαν άλφανα δυο κολοσσοί κουρούροι κι' οι αφέντες του απ' την ζενητιά, αντί να τον βοηθήσουν, τα φτιάνανε με τους οχτρούς για να ξαναγυρίσουν;

Ποιος είν' εκείνος ο λαός, που με καρδιά τσελίκι πολέμαγε για λευτεριά, πολέμαγε για νίκη, μα τελικά τουφέρνανε τη μισθαντριά στην πλάτη: ξένοι – δίκοι, αδερφοποιοί, με μπαμπεοί κι απάτη;

Ο Ελληνικός; που, μεδιά πεις αγάλια τ' όνομά του, γεμίζουν δάφνες οι ουρανοί κι ανθό του μαλαμάτου! Είν' ο λαός ο Ελληνικός, ο πρώτος μες στους πρώτους, ο πρώτος μέο' τους νικητές και μέσ' στους αλυτρώτους!

K. ΒΑΡΝΑΛΗΣ

γιατί της στραπατόδραμε το ντιβάνι της. Το ντιβάνι όπου κομπόταν και που την ημέρα ήταν καναπές. Ο σούμες είχε ζεχελώσει, έκανε πελώρια κοιλιά και πα σχέδιον ακουμπουσες στο πάτωμα. Πού να κρατήσει τόσους μαντράχαλους; Γιατί δεν ήταν ασυνήθιστο να μαζευτούμε και δέκα και δώδεκα και παραπάνω καμιά φορά.

Όταν άρχισε η Κατοχή, μα ακόμη συνήθισε μηνής στο σπίτι μας. Κάθε βράδυ στις εννέα παρά κάτι, ο τοσαγκρης από δίπλα, ο περιπτεράς από απέναντι, ο φουρναρης από παρακάτω, ο γείτονας και όποιος άλλος τύχαινε, μαζεύομε για να ακούσουμε τη μαγική φωνή που κράταγε την ελπίδα ασθητη, την Ελλάδα όρθια. Οι πρότες νότες από άρχισε η μεγάλη πείνα.

Τα χαριτωμένα δίδυμα του ζεύγους Ηλία Μυλωνά και Ελένης Ν. Μπελιά

Από τη γαμήλια δεξιωση του Κώστα Τριανταφύλλου και της Ελευθερίας Δ. Χρυσάγη

Το παραδοσιακό καφενείο του Κούψη έκλεισε για λίγο χρονικό διάστημα. Λόγω ανακαίνισης. Πριν από λίγες μέρες άνοιξε και πάλι όμορφο, ζεστό, ανακαίνισμένο, για να υποδεχθεί τους θαμώνες του. Όσο για τον αρχιμάστορα που έκανε το αρμολόγημα Αργύρη Νικολιά αξίζει όχι ένα αλλά πολλά μεγάλα μπράβο.

Ευχόμαστε στον Κώστα (Κωστέλο) και στη γυναίκα του Έφη Παπανικολάου που ως γνωστόν έχουν τη διεύθυνση του καφενείου εδώ και πολλά χρόνια καλές δουλειές.

Έγινε και αυτό

Το πυροσβεστικό της Κύμης αυτή τη φορά το Σάββατο στις 15/9/2007 δεν ήταν σε επιφυλακή, ούτε επιχειρούσε σε κάποια πυρκαϊγιά, ο μη γένοιτο, μακριά από μας.

Τι έκανε;

Καθάριζε το δρόμο Κύμη προς Παραλία, στο ύψος του κάτω Δημοτικού Σχολείου Κύμης από τα μπάζα, που δεν ήταν λίγα. Αυτά, από πληροφορίες είχαν μείνει από την

εκσκαφή, που έκανε την ημέρα εκείνη ο Δήμαρχός μας σε παρακείμενο οικόπεδό του.

Όταν ρωτήθηκαν οι άνδρες του Πυροσβεστικού, ποιος τους κάλεσε να κάνουν αυτή την εργασία, απάντησαν ότι δεν ήξεραν.

Μήπως μπορεί να μας δώσει ο Δήμαρχος κάποια εξήγηση;

Δημήτρης Λύκος
Δημ. Σύμβουλος Κύμης

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχεται σ' όλους τους συγχωριανούς μας όπου κι' αν βρίσκονται Χρόνια Πολλά - Καλά Χριστούγεννα και ευτυχισμένος ο νέος χρόνος 2008

